

РЕШЕНИЕ

№ 22482

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4602** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите В. Д. - С. и В. Ш., чрез юрисконсулт С. К. против заповед № 162/07.03.2024 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на основание чл. 68л, ал. 1, във вр. с чл. 68в, във вр. с чл. 68е, ал. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) се забранява на дружеството при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща търговска практика, извършвайки действия, които чрез целия си фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземане на търговско решение, което средния потребител не би взел без използването на тази практика, по смисъла в нарушение на чл. 68е, ал. 1 във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП, изразяващо се в липса на предварителна информация за безплатното време за престой на автомобили на паркинга стопанисван от дружеството. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че не е извършено обективно и пълно изследване на фактите и не е осигурена възможност на лицето, чиято правна сфера е засегната, да участва в

административното производство и да упражни правата, които има по силата на чл. 34 от АПК. Излагат се и доводи за допуснато нарушение на правилата на ЗАНН и по конкретно - чл. 34, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. второ от ЗАНН. По съществуването на спора се твърди, че дружеството не е използвало нелоялна търговска практика, нито е извършило действия, които подвеждат потребителя, т.е. че липсват основните елементи от фактическия състав на нелоялна търговска практика. Не на последно място се посочва, че оспореният акт не съответства на целта на закона и на установения в чл. 6 от АПК принцип за съразмерност. Изтъква се, че след образуване на административното производство и извършената проверка от КЗП, Билла е предприела необходимите действия по промяна на съдържанието на информационните табели на паркинга на магазина, като на тях вече присъства информация, че клиентите на магазина могат да ползват безплатен паркинг от 1 час и 30 минути на ден, считано от момента на първото влизане на паркинга. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на сторените разноски.

Ответникът по жалбата – Председателя на Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител в депозирано по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че оспореният акт е издаден при спазване на дефинираните в АПК правила за наличие на законова компетентност и форма, при зачитане на съответствието на административния акт с административно-производствените правила и материалноправните разпоредби, както и с целта на закона. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплазеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, 56-ти състав, след като обсъди изложеното в жалбата и прецени представените по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба вх. № 03-1046/17.02.2023 г. на потребител. В жалбата е посочено, че на 07.03.2023 г. потребителят е паркирал автомобила си на паркинга на магазин „Билла“, находящ се в [населено място], [улица] за около 20 минути, пазарувал в магазина и след това потеглил. На същия ден вечерта, в 17.09 ч., отново е ползвал паркинга на този магазин, пазарувал, платил си застраховката, провел кратък телефонен разговор и в 18.34 ч. се отправил с автомобила си към изхода на паркинга. На автомата на изхода на паркинга се изписало, че дължи 5 лева. Потърсил служител на магазина, който му обяснил, че времето от един час и тридесет минути е сумарно за деня.

Въз основа на така депозираната жалба е извършена проверка от служители на КЗП-РД С. в магазин „Билла“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Билла България“ ЕООД по спазване на изискванията на ЗЗП. В хода на проверката е установено, че на входа на паркинга на магазина са поставени информационни табели със следното съдържание: „BILLA P, Понеделник-неделя 7.30-22.00, БЕЗПЛАТЕН ПАРКИНГ ДА 1 ЧАС И 30 МИНУТИ, Всеки следващ час се заплаща 5 лева на час, Паркирането и напускането на паркинга се извършва посредством талон от устройството на бариерите. При изгубен или повреден талон заплащате 30 лева. П. на Билла е неохраняем. Билла България не носи отговорност за възникнали инциденти.“. Не е установена табела, информираща, че устройството на бариерата записва номерата на колите и сумира времето им за престой за ден. На входа на магазина е поставена табела „Паркинга на Билла неохраняем. Билла България не носи отговорност за възникнали инциденти.“, както и информация: “Уважаеми клиенти от

съображения за сигурност магазинът е под видеонаблюдение от „Билла България“ и информация, че записите се съхраняват в продължение на 60 дни. По време на проверката са изготвени и други съобщения, поставени в найлонов плик тип „джоб“, даващи информация, че времето за безплатен престой е общо 90 минути за едно денонощие.

Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № К-2755419 от 10.03.2023 г. Към протокола е приложен снимков материал.

На 31.03.2023 г. е депозирано писмено становище от „Билла България“ ЕООД по констатациите обективирани в Констативен протокол № К-2755419 от 10.03.2023 г.

С писмо №С-03-1046/05.04.2023 г. от управителя на „Билла България“ ЕООД е изискано представяне на документи.

Преписката е разгледана на заседания на КЗП, проведени на 17.01.2024 г. и на 16.02.2024 г.

Предвид така установените обстоятелства, с оспорения административен акт, на основание чл. 68л, ал. 1, във вр. с чл. 68в, във вр. с чл. 68е, ал. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП се забранява на „Билла България“ ЕООД при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, извършвайки действия, които чрез целия си фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземане на търговско решение, което средния потребител не би взел без използването на тази практика, по смисъла в нарушение на чл. 68е, ал. 1 във връзка с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП, изразяващо се в липса на предварителна информация за безплатното време за престой на автомобили на паркинга стопанисван от дружеството.

Процесният акт е съобщен на дружеството на 01.04.2024 г. Жалбата срещу него е подадена по пощата на 15.04.2024 г., видно от пощенското клеймо на приложения по делото пощенски плик.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по съществото, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, който предвижда, че когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на КЗП издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 АПК реквизити - наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта точно е описано какво представлява заблуждаващата нелоялна търговската практика - липса на предварителна информация за безплатното време за престой на автомобили на паркинга стопанисван от дружеството. Изчерпателното посочване, както на правните, така и на фактическите основания за издаването ѝ, е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Неоснователни са възраженията, изложени в жалбата за допуснато нарушение на

административно процесуалните правила.

Наложената ПАМ има основно превантивен характер. С нея се забранява на "Билла България" ЕООД да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика. Целта е да се осуети възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като тази мярка не съставлява вид административно наказание (арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН). ПАМ са форма на изпълнително-разпоредителна дейност, чрез която в предвидените от закона случаи се упражнява държавна принуда. ПАМ е средство за обезпечаване осъществяването на различни правоотношения, възникващи в сферата на изпълнително-разпоредителната дейност. С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност. Именно с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, ПАМ се прилага чрез забрана да се използва нелоялната заблуждаваща търговска практика за в бъдеще. Ако деянието не е преустановено, наложената ПАМ ще има и преустановително действие. Преустановяването на деянието от отговорното лице обаче не следва да се приема като лишавашо наложената ПАМ от предмет, тъй като по този начин се пропуска превантивното действие на мярката. Ето защо, твърденията на жалбоподателя, че след образуване на административното производство и извършената проверка от КЗП, Билла е предприела необходимите действия по промяна на съдържанието на информационните табели на паркинга на магазина, като на тях вече присъства информация, че клиентите на магазина могат да ползват безплатен паркинг от 1 час и 30 минути на ден, считано от момента на първото влизане на паркинга са неотнормирани към законосъобразността на оспорената заповед. Производството по издаване на процесната заповед се развива по правилата на АПК, докато производството по налагане на административно наказание по реда на ЗАНН. В първата хипотеза се издава индивидуален административен акт и се цели бързина на производството за да се забрани нелоялна заблуждаваща търговска практика. Във втория случай се упражнява санкционно правомощие на държавата и се развива самостоятелно административнонаказателно производство. Ето защо неоснователни са доводите, изложени в жалбата за допуснато нарушение на правилата на ЗАНН и по конкретно - чл. 34, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. второ от ЗАНН. Както вече бе посочено ЗАНН е неприложим към прилагането на ПАМ, какъвто е настоящия случай.

С оспорената пред административния съд заповед е забранено на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да прилага заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в липса на предварителна информация за безплатното време за престой на автомобили на паркинга стопанисван от дружеството

Защитата на потребителите от нелоялни търговски практики е уредена в Глава четвърта, раздел IV на ЗЗП, като българският закон възпроизвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета.

Нормата на чл. 68в от ЗЗП, предвижда забрана на нелоялните търговски практики. Според разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к.

Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на заблуждаваща търговска практика като проявна форма на забранена нелоялна търговска практика, следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

В случая спорният по делото въпрос е дали използваната от дружеството търговска практика може да се квалифицира като нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68е, ал. 1, от ЗЗП вр. с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП.

Търговската практика е заблуждаваща когато от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, както и ограниченията на използваното средство за комуникация, следва, че тя не предоставя съществена информация, необходима на средния потребител в зависимост от ситуацията за вземането на търговско решение, след като се е запознал с тях, което води или може да доведе до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика (посочва чл. 68е, ал. 1 от ЗЗП).

В разглеждания случай са осъществени елементите от фактическия състав на заблуждаващата търговска практика по чл. 68е, ал. 1 от ЗЗП. Признаването на съществения характер на информацията определя и необходимостта от предоставянето. Безспорно, непосочването на времевия диапазон от 24 часа, включващ правото на безплатно паркиране в рамките на 1 час и 30 минути на паркинга на обекта, стопанисван от дружеството, е от съществено значение за търговското решение на потребителите на тази услуга. Оспорващото търговско дружество е търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП. В § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП е дадена легална дефиниция на понятието „търговска практика” - това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. По силата на § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП „съществено изменение на икономическото поведение на потребителите” е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе решение за закупуване на стока или услуга, след като се е запознал с тях, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика. Установяванията на контролните органи предпоставят заключението за евентуалната възможност потребителят да се откаже от пазаруване в стопанисвания от дружеството магазин, при познанието, че безплатното паркиране в рамките на 1 час и 30 минути се отнася до цялото денонощие, а не до конкретното ползване на услугата безплатно паркиране. В това се изразява и значимостта на уведомяването в контекста на влиянието му върху търговското решение – своевременното информироване на потребителя за съществена характеристика на услугата, а именно: относимия период (24 часа) за използване на възможността за безплатно паркиране в рамките на 1 час и 30 минути. Нарушено е изискването за своевременно предоставяне на съществена информация необходима за вземане на търговско решение.

В случая, средният потребител е въведен в заблуждение или е възможно да бъде въведен в заблуждение предвид липсата на информация на поставените на входа на паркинга табели, че възможността за безплатно паркиране в рамките на 1 час и 30 минути може да се използва в рамките на 24 часа, като устройството на бариерата

записва номерата на колите и сумира времето им за престой за цялото работно време на магазина.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че липсва предмет на издадената заповед поради факта, че по време на издаването същата практика е била преустановена от негова страна и не я е прилагал към момента на издаване на заповедта. С оспорената заповед като приоритет се цели не само преустановяването на използваната заблуждаваща нелоялна търговска практика от търговеца, но и осуетяването на бъдещото ѝ приложение спрямо добросъвестните потребители, с оглед недопускането спрямо тях на неоснователно причиняване на имуществени и/или неимуществени вреди.

Отделен е и въпросът, че средният потребител получава информацията, че периодът на безплатно паркиране се отнася за денонощието едва след като този период е изтекъл и при излизане от паркинга на обекта с автомобил при превишаване на периодът на безплатно паркиране същият следва да заплати дължимата се такса.

Изложените по-горе съображения водят до извод, че в настоящата хипотеза са били налице материалните предпоставки чл. 68е, ал. 1, вр. с чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП и следователно използваната търговска практика е заблуждаваща.

Заповедта съответства и на целта на закона, а именно: защита на потребителите, посредством предоставянето на ясна и недвусмислена информация, въз основа на която информация те да вземат съответното търговско решение.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на жалбата, което налага отхвърлянето ѝ.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, съевременно заявеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за заявената сума в размер на 100 лева - възнаграждение за защитата, осъществена от юрисконсулт.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал. 2 и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд-София град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите В. Д. - С. и В. Ш., чрез юрисконсулт С.

К. против заповед № 162/07.03.2024 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите В. Д. - С. и В. Ш. да заплати на Комисията за защита на потребителите разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ